

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj iz Srbije.

Odkar je srbski knez Milan posadil kraljevo krono na svojo glavo, ni še dolgo in vendar je že postalo jasno, da to ni bila sreča ne za-nj, ne za njegovo državico. Ljudje so se prevzeli ter si v svoji domišljiji zidajo gradove v oblake in ker se ne morejo v le-te gradove preseliti, so nevoljni ter jim ni nič več po volji, kar se izgodi pri njih, v njih državici. Kralj Milan, kedaj srečen knez, moral je položiti svojo kraljevo krono v roke treh »vladarjev«, naj jo déjo ob svojem času njegovemu sinu Aleksandru na glavo. Le-ti vladarji so bili torej za »jerobe« kralju Aleksandru, dokler bi ne dobil svojih let. To bi bilo dne 14. avgusta 1894. Tedaj bi Aleksander štel 18 let, torej dovolj, da vzame kraljevo žezlo v svoje roke.

Ali to se je zgodilo prej, zadnji četrtek. Milan je kakor vedó naši bralci, človek »lahkega življenja« in torej liberalce v govorjenji in v dejanji svojem. Zato je tudi liberalcem, ko je iz Srbije odhajal, položil srečo svojega sina in tako tudi srečo cele državice v roke. Ljudstvo pa ondi ni in ne mara za liberalce in tako tudi zastopniki ljudstva niso bili za liberalne vladarje. Vsled tega so bile vedno napete strune in vladarji pa skupščina, državni zbor, niso se nič kaj lepo gledali. Nazadnje pa je eden »vladar« umrl in ostala sta še samo dva, liberalca od nog do glave. Ona sta sklenila torej odpreti na stežaje vrata liberalcem v skupščino in ker se to ni dalo iz lepa, rabila sta silo, ali z njo nista opravila veliko, kajti v skupščini še ni bila večina za liberalce in vendar sta jo hotela, če ne gre drugače, še z večjo silo.

V tem jima je izpodletelo. V četrtek sta bila vladarja Ristić in Belimarković ter nju liberalni ministri pri kralji na večerji, kar ustane mladi kralj in reče: »Gospóda, Vi niste izpolnili, kar je moj oče upal od Vas ter ste spravili celomojo državo v nevarnost. Zato prevzamem

sedaj jaz vlado in se zanašam na pripomoč rodoljubov. Ristić je planil k višku ter vskliknil: Milost, to je nevarna stopinja! Belimarković pa je ugovarjal ter prijel za sabljo, ali adjutant kraljev je pomeril revolver na-nj, češ: Nazaj, gospod! V istem hipu pa vstopi v sobo general Milovanović in več častnikov ter živahno pozdravi kralja! Na to pusti kralj vladarja in ministre pod stražo ter se poda v vojašnice ter vsprejme ondi prisego od vojakov.

Med tem pa zbere dr. Dokić, vzgojitelj kralja, novo ministerstvo in natisne se kraljev razglas do ljudstva. Novica se raznese po bliskovo na vse kraje in že se vidi v glavnem in potem po drugih mestih veselje nad srčnim dejanjem kralja Aleksandra; nemira ni nikjer. Kako je vse to prišlo in tako naglo? Za gotovo ne more nihče znati vsega, ali najbližje resnici bode, če rečemo, da je dr. Dokić se dogovoril z Milanom in je potem z veljaki svoje stranke vse pripravil ter je tako le še čakal, da pride ugodno trenutje.

Sedaj je že vse v redu in se sploh sodi, da je bilo prvo dejanje mladega kralja srečno in za-nj skrajna potreba. Skupščina je razpuščena in se za-njo izvršijo nove volitve do dne 16. maja, dne 1. junija pa se snide skupščina v posvetovanje: tedaj ji bode pač drugačnje lice, kakor je bilo zadnje!

Deželni zbor.

V seji dne 11. aprila se v dež. zboru v Gradci ni storilo druga, kakor da so odkazali razne predloge posameznim odsekom. V seji dne 13. aprila je vprašal poslanec Posch, kaj je z zapuščino K. Fax? Ona je sporočila 84.899 gold. za sirote pri usmiljenih sestrah v Brucku in dostavila, da se mora denar jim izročiti vsaj do konca leta in sedaj že teče deseto leto, pa še usmiljene sestre nimajo vinarja v rokah. Ces. namestnik je odgovoril, da ne zna o tej zapuščini. — Poslanec Jerman predlaga, naj dež. odbor izdela novo postavlo gledé na

cerkvene stavbe in stroške za-nje. — Posl. Kaltenegger želi spremembe pri cestni postavi in posl. Morre novo postavbo za kolesarje ali bicikliste. — Posl. dr. Heilsberg razloži, zakaj je zoper novo ceno pri južni železnici in posl. dr. Link, zakaj ne kaže nalagati davka na prevoznjino. Ta davek bil bi nepravilčen ter bi državi ne prinesel veliko. — V seji dne 14. aprila so bile rešene prošnje nekaterih občin in posl. Jerman je predlagal, naj se sklene posebna postava gledé na zapuščine na srednje velikih kmetijah. Prav, ali saj še ni tacih, vsaj ne po štaj. postavah!

Cerkvene zadeve.

Škofovska slavnost sv. Očeta Leona XIII.

(Konec.)

Veselo je čitati po časopisih, kako se povsod vrši velika slavnost, po raznih krajih sveta, koder se označja mesijansko kraljestvo, povsod, kjer narode greje blesteče solnce sv. križa.

Kako pa želijo sv. Oče sami, da se slavi jubilej? To izrazijo v lanski okrožnici o rožnem vencu: »Od svojih sinov, katere vidimo tako vnete za Nas, ne pričakujemo tako častitanja in povzdigovanja, kakor pa zahvalo in pobožno molitev k Bogu. Naše največje veselje bo, če nam izprosijo, da bo vse, kar še imamo moči in življenja, veljave in vpliva, da bo vse v prid cerkvi, posebno v zjedinenje in spravo onih, ki še tičijo v zmoti in sovraštvu, katere že dolgo vabi naš glas. O da bi pri Naši veseli slovesnosti Naši ljubljani sinovi zajemali darove pravičnosti, mira, blagostanja, posvečenja in vseh drugih dobrot! To izprosimo od Boga, spominjajoč za njegovih besed: »Poslušajte me, vi otroci Božji! in obrodujte sad, kakor roža, ob potokih zasažena. Kakor Libanon dajajte prijeten duh! Cvetite, kakor lilija in duhtite in lepo zelenite, in pojte hvalno pesem in slavite Gospoda v njegovih delih. Poveljujte Njegovo Ime, in hvalite ga z glasom svojih ust in s pesmimi in s citrami — z vsem srcem in z ustmi hvalite in častite Ime Gospodovo.« (Sirah 39).

To so želje sv. Očeta; kaj pa storijo katoličani?

Če pridni otroci vedó, da so oče v stiski in revščini, bo njih glavna skrb, da njim samim po svoji moči pomagajo, spominjajoč se, kaj so oče v boljših dneh storili za nje; pa jim tudi pripravijo pomočkov, da oskrbijo še svoje mlajše nesamostojne otroke, njihove brate in sestre. Sv. Oče ne dobivajo od države čisto nič; zato je dolžnost katoličanov, da jim pritečejo na pomoč z obilnim »Petrovim novčičem«. Ljubi Slovenci! poslušajte glas višjega pastirja, mil. knezoškofa, ki so vas povabili, da radodarno darujete za sv. Očeta; prevzvišeni knezoškof bodo nabrani dar v Rimu sami izročili sv. Očetu, kateri vam ga po molitvi in neštevilnih drugih dobrotah povračujejo s tisočermi obrestmi.

Pridni otroci pa ne podpirajo samo očeta, ampak jim še nekaj izvanrednega daruje, če le more; to očeta prav veseli. To so rimskemu papežu že o njihovi zlati meši storili. Težki vozovi so dovažali v Rim od vseh strani bogatega blaga in ladije so se veselo zibale proti laškim obalom, da tam izložijo predrage darove, katere so od vseh vetrov dobri otroci poslali svojemu sv. Očetu. Leto bo ravno tako.

Otroci, ki očeta resnično ljubijo, pridejo, če le mogoče, od blizu in daleč domov, da njihov praznik z njimi skupaj obhajajo pod domačo streho in jim tam osebno častitajo ter sprejmejo blagoslov z njihovih rok.

Zato hitijo romarji v Rim in Leon XIII. lahko govorijo: »Vzdigni Jeruzalem (Rim) okrog svoje oči in poglej, vsi se zbirajo ter k tebi prihajajo; tvoji sinovi bodo od daleč prišli in tvoje hčerke bodo od strani vstajale«. (Iz. 60). Leta 1888 so tudi slovenski sinovi in slovenske hčerke hiteli v Rim. In letos? »Kdo so ti, ki letijo, kakor golobje k svojim linam?« To so rimski romarji, veliko tisoč iz vseh krajev sveta, celo iz Amerike. Sv. Pavel je tudi šel papeža gledat; sv. pismo pravi, da je ta apostel šel nalašč v Jeruzalem, da bi videl sv. Petra, ki je bil prvi papež. Slovence tudi mika v Rim, kamor jih je zapeljal poseben vlak, dne 10. aprila iz Maribora; (voznja sem in tja v 3. razredu 25 gld., kadar se vračajo nazaj, lahko obišejo Loreto, kjer je videti Marijina hišica iz Nacareta).

Otroci pa, ki ne morejo vstreči silni želji svoji, in iti k očetu, izražajo čutila svoje otroške ljubezen in vdanosti po pismih ali po srečnejših bratih — to so udanostne izjave katoliških društev in občin, katere zberejo v eno knjigo za vsako cerkveno pokrajino in jih položijo pred sv. Očeta.

Nekaj pa je vsakemu mogoče, če tudi nič nima svojega: moli vsak lahko in Boga hvali; to bo po volji sv. Očeta: »Krščansko ljudstvo, ki rado kleči okoli Marijinih oltarjev, prosimo, da moli za preganjano cerkev in za Nas, ki jo vodimo, da-si smo že stari, od truda onemogli, od največjih težav stiskani, človeške pomoči oropani«. Marsikatera ponižna molitev stare babičke v gorski hišici bo pred Bogom več vredna, kakor zlatnina marsikaterega darovalca gosposkega stana. »Resnično vam povem, ta uboga vdova je več dala, kakor vsi drugi«. (Luk. 21, 3).

Jubilej bo trajal celo leto. V Rimu se je začel že decembra s tridnevno pobožnostjo. Na sv. Treh Kraljev so sprejeli sv. Oče otroke katoliških družin z Rima, kateri so prinesli namestniku Kristusovemu dar nedolžnosti. Ta lepa slovesnost je bila zelo ganljiva: blizu 700 otrok je prišlo po vrsti k sv. Očetu in vsako je izreklo kratko častitko; sv. Oče so bili veselja ganjeni, enéga otroka so vzeli na roke in jim je še enkrat pogumno povedalo svojo pesemco; vsakega so nagovorili in mu dali svetinjico; slednjič so vse blagoslovili. Kdo se tu ne spomni evangelijskega prizora: Pustite male k meni? — Kakor o priliki zlate meše, bodo sv. Oče tudi letos več služabnikov Božjih proglasili za svetnike; in kakor Pij IX. bodo povabili razkolnike v sv. cerkev.

Sedaj se povsod prirejajo velike slavnosti, slovesni shodi, »Leonovi večeri«, skupna obhajila kat. društev, na tisoč prižnicah hvali se ime Leonovo; polagajo se ustanove za cerkvene in dobrodelne namene; zida se veliko novih cerkev, zlasti cerkev sv. Joahima v Rimu ob doneskiz iz celega sveta. Koliko, sv. meš in koliko molitev za sv. Očeta se te dni Bogu daruje, za to ve le Bog sam.

Tako se iz svetih nagibov proslavlja papežev jubilej. Sveti bodo tudi nasledki, ki se jih nadejamo iz te slavnosti. Složno se katoliki vesoljnega sveta shajajo na skali sv. Petra in v novem blišči se sveti znamenje cerkve Kristusove. Zato se smemo radovati s sv. Očetom, dasiravno so oropani prostosti in posestva; to je apostolsko mišljenje, da se sredi trpljenja veselimo zaradi Kristusa. V verigah je pisal sv. Pavel Filipčanom: »Veselite se v Gospodu, bratje moji, še enkrat rečem, veselite se«. Še hvalil se je z nadlogo in »pri vsej nadlogi je bil poln tolažbe in imel preobilno veselja«. Kakor sv. Pavel, gledajo Leo XIII. in vsak dobri kristjan »na začetnika in dokončalca vere, na Jezusa, kateri je za sebi predpostavljeno veselje križ pretrpel, in ni maral za zasramovanje in sedi (sedaj) na desnici sedeža Božjega«. (Hebr. 12, 2). Trpljenje se ve, da boli in peče,

ali veliko, neizrekljivo zveličanje zraste iz njega! Tudi Leona in sveto cerkev čaka zmaga: »nič se ne bojte, jaz sem svet premagal«, je rekel Gospod in je šel krvavi pot potit in trpet brezmejnne bolečine. Zato le »vriškaj Gospodu vsa zemlja«; pride enkrat jubilej, kojega ne bo konca na vekomaj! »Ker je v me zaupal, njega bom rešil in ga poveljal«. (Ps. 90). M. S.

Gospodarske stvari.

Naša vprežna živina in nje rabljenje.

(Konec.)

Nasproti treba je skrbeti, da ne bo voz pretežek, če se navzgor pelje in da dobijo konji tu pa tam prilžnost, k sapi priti. Kedar pelješ konja iz hleva, stori to brez naglice in ne goni ga precej v začetku vožnje hitro, naj po malem svojo hitrost razvija. Ravnaj tako tudi, kedar jih nazaj v hlev peljaš, in če so mokri od dela, vodi jih nekaj časa okoli in jih potem dobro odrgni.

Ko je delo, nujno delo pred vratmi, ne prizanaša se navadno konjem nič in ne pusti se jim potrebni počitek, češ, bodo pa potlej dan za dnevom v miru a to nikakor ni opravičeno. Le poglej takem zmučenemu konju čez nekoliko dni na noge, kako so mu otekle, da prestopiti ne more.

Tudi v onih dneh, ko so konji brez dela v hlevu, naj se vendar malo zunaj vodijo, da jim noge ne zastanejo in svoje gibčnosti ne zgubé. Konji pa, ki so celi teden težko delali, naj imajo vsaj v nedeljo mir in nikakor ni prav, da se še sedmi dan v tednu vprežejo pred — kočijo; to že ni druga, ko trpinčenje uboge živali.

Kar se hrane tiče, naj se konjevi in goveji živini v obilici polaga, ne samo toliko, da pri življenju ostanejo, temuč več, da si močij naberejo, katere so pri delu zgubili. Se ve, da je stvar pri voli mnogo preprostejša, kakor pri konju, ker vsako klajo prebavi; a v onih dnevih, ko mora težko delati, se mu brez škode priloži tudi malo ovsa.

A drugače je pri konju. Ta ne more veliko množino klaje prebaviti, ker ima manjši želodec, kakor vol in bi ga prenapolnjen želodec le oviral; slednjič je treba še pomisliti, da konj veliko težja dela opravlja in s tem veliko več močij porabi, katere le zadobi, če se mu krepka, tečna hrana daje in to je oves. A samega ovsa tudi ne sme zobati, ampak tu pa tam se mu tudi druga klaja poda: seno in rezanica, a to le zmes, kajti če konj le seno in deteljo ima, začnejo mu kmalu moči pešati in pri delu je v kratkem času ves moker.

Po zimi pa so konji brez težkega dela, tedaj jim že zadostuje samo seno ali detelja! Tudi ta ni prava: kajti konj pride pri taki klaji po malem ob vse moči, če tudi je brez težkega dela, ginejo mu moči, katerih bode že v prvi spomladi rabil in na enkrat se mu te ne povrnejo, če ga prav s samim ovsom hraniš.

Vsak dan naj se vprežni živini trikrat polaga, ob času težkega dela tudi po večkrat. Napaja naj se živina večkrat na dan, le na to je paziti, da ni voda ni premrzla ali žival prevročja; voda mora biti čista, kajti smrdljiva voda iz stoječih mlak živini le škoduje.

Slednjič naj kmet ne pozabi, da se mora vprežna živina pridno snažiti, ker le tedaj ostane lepa pa tudi močna. Hlev naj bo čist, zdrav, a ne premrzel, stelje naj bo pod živino obilo, vsak dan naj se žival snaži in če kmet vse tako preskrbi, sme se nadejati, da ima lepo pa močno uprežno živino v hlevu, ki je za njega tolike vrednosti, ker mu vsa težka dela opravlja.

Sadjerejstvo.

Letno zborovanje »cesarjevič Rudolfovega sadjejskega društva za Spodnji Štajar« bode dne 30. aprila t. l. ob pol štirih popoldne pri »Cestnem Jožetu« v Št. Juriji ob juž. žel. Dnevni red: 1. Letno poročilo predsednika. 2. Predavanje potovalnega učitelja g. Beleta o trtojeji. 3. Razni nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sejmovi. Dne 20. aprila v Šentilji pri Slov. Gradci. Dne 21. aprila pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. Dne 23. aprila na Ptuji. Dne 24. aprila v Apačah, v Ivniku, pri Sv. Juriji v Slov. goricah, v Št. Juriji na juž. žel., v Mozirji in v Slivnici pri Mariboru. Dne 25. aprila v Dobovi, pri Sv. Juriji na Ščavnici, v Št. Juriji ob Tabru, v Gotovljah, v Kostrivnici in v Vuzenicah.

Dopisi.

Iz Ribnice. (V spomin.) Vedno je resničen pregovor: Smrt ne zbira, le pobira. Še nismo položili v krilo črne zemlje trupla Ane Strajhar, že smo morali držati mrtvaško svečo prej čvrstemu in močnemu možu, kateremu bi gledé na moč in starost 53 let vsakdo prisodil še par desetletij življenja. Ali razne bolezni, posebno v želodcu so mu že nad pol leta na tihem spodjedale zdravje, dokler ga niso okoli pusta položile na postelj. Nikdo takrat ni resno mislil, da bomo vrlega sosedja Janeza Praznika, p. d. Vrhovnika, posestnika v Arlici, tako kmalo zgubili, ali zgodilo se je drugače. Bolezen v želodcu mu ni dala več prebavljati, temuč mu je še le prejšnje moči vidno spodjedala, tako da je slabel od dneva do dneva. Previdenega s sv. zakramenti je tudi njega rešila neizprosna smrt groznih bolečin, v nepopisno bôl in žalost zapuščené ženi in dvema hčorama v petek zvečer okoli šeste ure. Mnogo je skrbel in se trudil ranjki z marljivo svojo ženo, da je s početka kupil eno, pozneje pa še dve drugi kmetiji, kar je vse prav pridno obdeloval. Sedaj, ko mu je imel se bližati čas, ko bi si lažje oddahnil gledé truda in na starost počival, ni mu bilo dano tega, temuč naglo mora vse pridelano in prihranjeno zapustiti in podati se na dolgo pot v večnost, kjer mu je dati račun od našega hiševanja. Upamo, da mu je bil lahek račun, ker njega sivi lasje in žuljave roke so pričali, da je ves čas svojega življenja se trudil, le skrbel in delal v pôtu svojega obraza! Na njegovem zadnjem potu v nedeljo spremila in zgrinjala se je, kakor deroča reka velika množica ljudstva. Ko so č. g. župnik jemali slovo od njega, privabil je spomin njegov mnogim solze z očij. Tužnega srca smo mu v slovo spustili grudico prsti na krsto, s katero smo mu poslali poslednji pozdrav.

Od Št. Ilja v Slov. goricah. (Raznoterosti.) Minola je zima, minoli so tudi veseli velikonočni prazniki, a ne brez nesreče. Pri nas imajo fantje grdo navado, da o praznikih pri cerkvi med božjo službo s pistolami streljajo. Na velikonočno nedeljo popoldne pri večernicah, ko je bilo darovanje za uboge, šla je neka mati s svojim 5 let starim sinkom iz cerkve, ko so ravno zunaj fantje streljali, in zadel je kamen iz pištole fantiča v nogo. Nekateri so celo tako predrzni, da nosijo majhne možnarje seboj k cerkvi in tam z njimi streljajo. Ko bi molitvene knjige in rožnivenec seboj jemali in v cerkvi pobožno moliti, ne bilo bi nesreč in bi se njim ne trebalo pred gosposko zagovarjati. Ker se iz Slovenskih goríc viničarji selijo v Ameriko (samo od

nemških »gutsbezicarjev, od slov. kmeta še ni noben viničar šel), vzelo si je v nalogo tukajšnje noro — pardon — »ortsgruppe« družstva »Südmark«, da bode gospodo preskrbelo z nemškimi družinami iz Moravskega. Pretečene dni je že došla ena družina v naš kraj. Morali bodo pa biti s skromno hrano zadovoljni, ker eden teh »gutsbezicarjev« je rekel, da en delavni človek ima na teden tri litre koruzne moke in četrt kilo zabele zadosta. Je vse mogoče. S prihodom dveh novih učiteljev za nemško šulferanjsko šolo, nastalo še je pri nas le pravo Slovincem sovražno gnjezdo. Da je tem ljudem vse, kar po Slovenskem deši, zoperno, pokazal je imenovane šole nadučitelj. Eden tukajšnjih krčmarjev je naročnik »Slov. Gospodarja«; in ko je to človeče zagledal ta slovenski časnik v gostilni na mizi, zagrozil je krčmarju, da ako bode ta list še dalje v gostilni se nahajal, ne bode noben Nемеc več k njemu zahajal v krčmo. In ubogi »Slov. Gospodar« moral se je v kuhinjo skriti. Tam mora zdaj paziti, da mačka pečenke ne ukrade. Tako očitno kažejo pri nas Nemci sovrašтво do nas. Ker dan za dnevom mrzel sever piše in deža ni, je že precej suho, ozimine ne rastejo od tal, jarine ne morejo prav kaliti, in po travnikih je še vse rujavo. Bog nam daj že skoro dobrega deža! Goričan.

Iz Mislinje. (Zoper zajce.) Presrečna hvala našemu pohorskemu kmetu, kateri je misel sprožil z združeno močjo priškrniti zajcem zobé. Ne moremo se sicer ponášati, da smo izvrstni sadjerejci, vendar nam je še to, kar imamo, toliko težje, ker naši lovski najemniki zverino štedijo in streljajo sami gosposki lovci le tiste dni, kadar dojdeta gospodiča iz dalnjega Beljaka sem. Pa ne le zajci, veliko več tudi srne, katere se koj v družbi, kakor naša drobnica, po odraslem žitu prosto sprehajajoč objeda, poležuje, in tako neizmerno škode stori. Tukajšnji kmetje se sicer pritožujejo zoper zajčji zob, in proti škodi v žitu, pa le malokateri dobi kaj povrnjeno. Začeli so se pa tudi oglaševati pri občini, da naj bi se našim poslancem priporočalo za preuredbo lovske postave in če se ta opravičena želja kmalo ne izpolni, propade naša sadjereja tudi pri najmarljivejših kmetovalcih. Zatoraj občinski župani, zapomnite, da imate zravno hlapčevanje državnih in deželni vladi poleg izpolnjevanja tudi domače področje, pomagati kmetom in najnižjemu stanu k pravici in resnici; saj vam je znana verska resnica, da bodemo čez svoje hiševanje dajali natančni odgovor. Imel sem že večkrat priliko občevati z našimi gg. poslanci in vselej sem dobil naročilo, da naj se večkrat oglašujemo, pišemo in prosimo, kar nas teži, ker naši zagovorniki potrebujejo vedno naših sporočil, da potem zamorejo krepko in jedrnato govoriti rekoč: »Tukaj v rokah pokažem željo in pritožbo mojih volilcev, zato so me sem poslali, za-nje potegovati se je moja najsvetejša dolžnost!«

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar so vsprejeli nadvojvodo Rainer, predno je odšel v Rim, na srebrno poroko ital. kralja, ter so mu izročili pismo do ital. veličanstev. — Volitve v občinski zastop na Dunaji so se izvršile v zadnjem tednu še dokaj srečno za krščansko stranko ter je dobila pet zastopnikov in šteje jih torej ona sedaj 47, kaci h 20 pa je še liberalcev.

Češko. Mladočehi bi radi, da se vsi češki poslanci, ne le tujci, ampak tudi Staročehi in veleposesniki, združijo ter delajo skupaj za koristi naroda. Dobro, če jim je resnica, ali

nam se dozdeva, da bi Mladočehi v tem radi imeli prvo besedo in če želijo to, potem ne bode nič iz take sprave. — V Kolinu so rabuke, ker se dolžijo judje, da so neko kršč. dekle umorili, potem pa ga vrgli v reko. Truplo dekletče so res našli v reki, toda ran neki ni bilo na njem.

Štajarsko. Vsa je podoba, da se ločijo nemški narodnjaki v drž. zboru od nemških liberalcev. Za nas pa ne spremeni ta ločitev ničesar, kajti obe stranki ostanete jedini zoper koristi slov. ljudstva! — Na nemškem delu naše dežele se učitelji ne kažejo nič kaj prijaznih nasproti duhovnikom, še celo dekanu, ki pride na skušnjo iz kršč. nauka, radi katero postavijo. O enem takem slučaju bode v dež. šolskem svetu brž trpka razprava.

Koroško. Občinska volitev v Črnem je potrjena, da-si so nemškutarji ugovarjali zoper njo. Gotovo je torej, da bode prihodnji župan slov. in katol. mož. — Iz Celovca se preseli domači pešpolk šte v. 7 v Gradec in mesto njega pride polk šte v. 17 iz Ljubljane. Ta sprememba ni po volji tamošnjim Nemcem, toda mislimo, da nimajo vzroka za svojo nevoljo.

Kranjsko. Prezvizišeni knezoškof dr. Missia so se v nedeljo odpeljali na Dunaj. — Volitve v mestni zastop v Ljubljani vršijo se letos brez hrupa in prihaja le malo volilcev na volišče. — Vsa dežela je slovenska in vendar se c. kr. pošta drži slej ko prej samo svojih nemških pečatov. To je od nje velika trma in krivica za slov. ljudstvo!

Primorsko. Mestnih volitev se slov. volilci v Gorici ne vdeležijo, ker ni upanja, da zmagajo njih močje, drugim pa ne marajo biti »za stolec« v mestno hišo! — Okr. glavar v Gorici vit. Bosizio je odgovoril občini v Ajdovščini, da ji rad ustreže ter piše, če ona želi, njej vselej slovenski. Koliko imamo tacih okr. glavarjev po drugod? — Veliko se ugiblje, kako da bode novo starešinstvo v Trstu po sedanjih volitvah, katere vodi c. kr. namestnija, ne pa laški obč. svet.

Istra. V Marčanu pri Pulji so dobili novo bralno društvo. pri otvorenji je bilo veliko hrv. rodoljubov navzočih. Naj jim le ne izgine navdušenje za slov. koristi!

Hrvaško. Kakor je podoba, je madjarska vlada zopet zavlekla imenovanje nadškofa v Zagrebu. Da se imenuje nadškof v Serajevem, dr. Stadler je bilo nekaj časa že toliko, kolikor gotovo, ali sedaj je to imenovanje neki zopet v uprašnji. — Kar bode v Ljubljani »Narodni dom«, to bode v Zagrebu »Starčevićev dom«, in darov za tega teče obilo iz vse dežele.

Ogersko. Na slovesnost, da se ovenča spomenik honvedov v Budimpešti dne 21. maja, povabi se nek tudi stari Kossuth. On sicer ne pride, ali že to, da ga vabijo, je blizo, da ne veleizdaja in vendar vlada ne gane niti prsta, da krene honvede po prstih! Kaj mora tako obnašanje boleti svitlega cesarja! — Cerkvenih predlog še ni v državnem zboru in težko, če jih prinese minister Wekerle, kajti od vseh strani ugovarja ljudstvo zoper civilni zakon in z njim bi bili samo judje zadovoljni ali ne za-se, ampak želijo ga le — krščanskim prebivalcem!

Vunanje države.

Rim. V petek, dne 14. aprila so bili avstrijski, slovenski in nemški romarji pri sv. Očetu Leonu XIII. V jutro so imeli mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik sv. mašo v cerkvi Sv. Petra in so med njo obhajali romarje: pri sv. očetu pa so kardinal Dunajski, dr. Gruscha poleg peterih škofov predstavljali romarje. Sv. oče pa so podelili vsem apostolski blagoslov.

Italija. Dnes je v Kvirinalu srebrna poroka kralja Umberta in kraljica Margarete. Bleska je v tem

pač obilo, ali apostolskega blagoslova manjka. — Pri goljufijah pri banki »Romana« je bilo več mož, ki so sicer vladi jako blizo in zato brž ne pridejo pred sodnijo.

Francija. Lani so zaprli necega Tupina, ker je iznašel melinit, smodnik brez dina, pa je svojo iznajdbo prodal v Anglijo. Že takrat se je reklo, da ni toliko on kriv, kolikor vojni minister Freycinet. Sedaj pa se trdi za gotovo, da je bilo tako, ali ministerstvo je djalo njega na tožnjo klop, da reši samo sebe. Taki so republike »veliki možje«.

Belgija. Nad 180,000 delavcev je odpovedalo delo, ker v državnem zboru niso vsprejeli postave za splošno volilno pravico. Pretepi in poboji se vršé vsak dan in skorej po vseh mestih, ker delavci ne ubogajo redarjev. Bati se je, da bode tudi dela za dinamit, kajti ukradli so ga delavci v Homvelu in čemu jim bode?

Anglija. Home-rule ali irska ustava še je vedno »šiba na vodi« in ne zna se, jo-li spravi Gladstone srečno na suho. Celó Irceem ni več po volji, ker jim daje premalo pravic, toda »bolje je nekaj ko nikaj.«

Nemčija. Cesar Viljem II. se je pred večeranim odpeljal v Italijo, nazaj gredoč se mudi nekaj časa v Švici. S cesarjem je tudi cesarica. Za kralja Umberto imata seboj srebrno statvo, ki pomeni Italijo. — Cesar Viljem I. dobi v Berlinu velik spomenik, stal bode blizo cesarska palače. — Sedaj je jako verjetno, da dobi drž. kancelar, grof Caprivi v drž. zboru večino za svoje vojaške predloge; mala bode, pa da le bode!

Rusija. Na carskem dvorci so neki veseli, da je pri Srbih zopet kralj, ne pa le »vladarji«. — Veliki knez Vladimir je odpotoval v vnanje države, najbrž gre v Rim, k srebrni poroki.

Rumunija. V Bukreštu je prišlo uni dan do nemirov, ker je ministerstvo predložilo načrt postave za nove davke. Na tisoče ljudij se je klatilo po ulicah ter klicalo: Doli s postavo! Večer je bilo zopet vse mirno.

Bolgarija. Sedaj se pripravlja glavno mesto Sofija ali »Sredec« za vsprejem kneza in njegove mlade soproge. Dne 20. aprila pa bode znanprej državni praznik.

Srbija. Kralj Aleksander ne privoli, da se vladarja Ristić in Belimarković postavita pred sodnijo: kar je bilo, je bilo in Ristić ima zasluge za mlado kraljestvo, pa tudi za kraljevo rodbino.

Turčija. Sultan Abdul Hamid hoče imeti svetovno razstavo v svojem glavnem mestu, v Carigradu. Kaj takega še Turki doslej niso doživeli!

Grecija. Na otoku Zante je bil silovit potres v ponedeljek ter je blizo celo mesto zasipalo. Veliko ljudij je ostalo mrtvih v podrtinah.

Afrika. Tristo ruskih romarjev je hotelo peš iz Nazareta v Jeruzalem, pri mestu Hablus pa so prenočili na prostem in je 16 jih zmrznilo, drugim pa so ozeble vsaj roke ali noge. V tem času bi človek ne iskal ondi toliko mraza!

Amerika. Iz New-Yorka je prišlo letos že precej zlata v Evropo, toda poslej ga ne dajo več odondot, ker se bojé, da ga potem njim kje ne zmanjka. Zasnjih 2¹/₂ milijona je prišlo v Pariz.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

Na širnem valovju oceana se je zibal laški parnik¹⁾ »Emigrante«, ploveč iz Genove v Brazilijo. Šest dnij je bil že med potom; dva dneva sta minila, odkar je za-

¹⁾ ladija, katero žene parni stroj.

pustil Gibraltar in dospel na široko morje. Kamorkoli je s krova dozdlo oko, ni se videlo drugega, kakor sama zelena in siva ravan, razorana v brazde in ogone, ki so se majali in penili, v daljini pa stekali z obzoroni, pokritim z belimi oblaki.

Na tem neizmernem vodnem polju se je parnik sedaj vzpenjal trudovito na valovje, sedaj zopet padal v globino, kakor da bi se utapljal, v časi je izginil izpred očíj, v časi se zagnal na vrh valovja; vendar je šel naprej. Za njim se je valila bela cesta s penečo vodo, kakor velikanska kača.

Veter je bil ugoden; parnik je torej razpel jadra in plul s poluparom. Vreme je bilo čimdalje lepše. Tu pa tam se je med razmršenimi oblaki videla nebesna sinjina. Odkar je »Emigrante« ostavil пристanišče Genovsko, bilo je vetrovno, ali brez viharja; sapa je vela proti jugozahodu; kadar pa je utihnila, upadla so sumno jadra, da bi se potem z nova razpela, kakor prsa labodja. Mornarji, oblečeni v tesne jopiče volnene, so nategovali jadrne vrvi velikega jambora, klanjaje se po taktu tožnega speva: »Ho-ho-o!«

Lepo vreme je kar trumoma privabilo popotnike na krov. Nekateri so sedeli na klopih in kadili iz pip; drugi so polegali po tleh, ali pa gledali dol v vodo, oprti na krovno ograjo.

Bilo je tudi več žensk z otroki v naročju. Nekoliko mlajših ljudij se je izprehajalo po krovu, trudeč se stati po koncu; popevali so; morebiti zato, da bi si pregnali žalost in skrbi. Izmed vseh sta bila dva zelo tiha: priletel možki in mlada deklica. Slednji izmed nas bi takoj uganil, da sta bila Slovenca.

Možu je bilo ime Lovrenc Sekirnik, dekletu pa Micka; bila je njega hči. Selila sta se v Brazilijo in se danes prvokrat drznila na krov. Na njiju obrazih, zbok boleznih shujšanih, sta se izraževala strah in strmenje.

Plaho sta gledala na sopotnike, na mornarje, na parnik, na silno sopihajoči dimnik in na grozno valovje, ki se je peneč zaganjalo do krovne ograje. Lovrenc se je z jedno roko oklepal ograje, z drugo si je držal klobuk, da bi mu ga veter ne ugrabil. Micka se je pa držala za očeta, in čimbolj se je nagnil parnik, tem bolj se je stisnila k njemu in jeknila od strahu. Čez nekaj časa vendar reče starec:

»Micka!«

»Kaj!«

»Vidiš?«

»Vidim.«

»Ali se čudiš?«

»Čudim se.«

Toda bolj se je še bala, kakor čudila; prav tako tudi stari Sekirnik sam. Na srečo poleže valovje; veter utihne in oblake predere solnce. Ko sta zagledala »solničice zlato«, storilo se jima je lažje pri srcu, ker sta si mislila, da je ravno tisto, kakor v Bistrici. In res jima je bilo vse novo in neznano; samo ta obla solčna, plameneča in žareča, se jima je zdela, kakor star prijatelj in dobrotnik.

Med tem se je morje gladilo čimdalje bolj, čez nekaj časa upadejo jadra; z visokega mostiča se razlegne piščal kapitanova in brž so začeli mornarji zvijati jadra. Pri pogledu teh ljudij, visečih nad breznom v zraku, poloti se znova začudenje Sekirnika in Micke.

»Naši dečki bi ne pogodili tega«, reče starec.

»Kar znajo Lahi, znal bi tudi Ivan«, odvrne Micka.

»Kateri Ivan? Samčev?«

»Se ve, da Samčev.«

»On je vrl dečko; ali ti si ga izbij iz glave! On ni za tebe; ti pa nisi zanj. Ti boš gospodinja; on pa ostane hlapec.«

»On tudi ima zemljišče . . .«

»Ima, ali v Bistrici.«

Micka ni odvrnila ničesar; vzdihnila je le tesnobno. Med tem so bila jadra že zavita. Sedaj začne vijak¹⁾ silno razrivati vodo, da se je ves parnik tresel. V dalji pa se je videlo morje že gladko in sinje. Čimdalje več ljudi je prihajalo izpod medpalubja: delavci, viničarji, kmetje, laški postopači iz raznih mest primorskih, ki so potovali v Ameriko iskat sreče, a ne dela. Na krovu se je vse vgrnetlo; zategadel vsedeta Lovrenc in Micka v kot na svoje poleg ladijskega kljuna, da bi ljudje ne zijali v njiju.

»Oče, peljeva se še dolgo po morju?«

»Kaj jaz vem; kogar kōli vprašaš, nihče ti ne ve povedati.«

»Oče!«

»Kaj?«

»Čuditi se je tu res marsičemu; ali v Bistrici je bilo mnogo mnogo lepše.«

»Ne klepeči mi po poti!«

Malo potem pa je vender dodal Lovrenc, kakor bi govoril sam s seboj: »Volja Božja . . .« (Dalje prih.)

Smešnica. Ženi so izporočili, da pride nje mož na vislice, ker je kriv ropa in umora. »Prav je tako«, odgovori žena, ali čez nekaj časa jo le začne skrbeti, kaj bode ter se poda na pot k možu v ječo. Ko pa pride tje, najde moža že na vislicah. »Kaj?« zagodrnja sedaj žena, »kaj, se-li splača tolika pot, če ga samo tako vidim?«

Razne stvari.

(Novi denar.) Od dne 1. maja dobijo se tudi denarji iz nikla po 10 in 20 vinarjev ter iz srebra po kroni. Znamenje pri novem denarji bode za krono *k* in za vinar *v*. Z dnem 31. maja so srebrni denarji po dva goldinarji in po četrt goldinarji iz veljave, drugi denar pa še ostane nekaj časa.

(Železnica.) Od dne 1. maja velja za južno železnico novi vožnji red. Za nas je najbolj znamenita sprememba, ker postoji brzovlak poslej tudi na Pragarskem in od tod do Ptuja vsprejema tovorni vlak ob 2³/₄ uri popoldne in od Ptuja na Pragarsko ob 12³/₄ uri popoldne še tudi popotnike. Tako je sedaj na tej progi trikratna zveza.

(Društvo »Edinost«) ima v Vojniku dne 23. aprila svoj občni zbor v gostilni g. K. Vrečarja. Po zboru bode predstava veseloigre »Župan«.

(Šolsko bandero.) Ljudska šola v Mozirji je dobila novo bandero ter so jo vlč. g. France Dovnik, dekan v Gornjem Gradu, blagoslovili na belo nedeljo v pričlo solarjev in mnogih župljanov. Bandero diči podoba sv. Cirila in Metoda.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval č. g. Jožef Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru, 5 gold. in č. g. Fr. Klepač, župnik v Razvorju, 3 gld.

(Samovolja.) Celjski mestni svet ne da Slovincu pravice do oštarije, še celo tedaj ne, če je že taka pravica dalje časa pri kaki hiši. Tako je krēma »pri mestu Gradec« že nad 30 let pri eni hiši in sedaj, ko je prišla hiša v last slov. rodbine, župan dr. Necker-mann ji ni pustil te pravice, še le e. kr. namestnija v

Gradci ga je podučila, da on nima pravice odreči take pravice!

(Spomin.) Dne 7. aprila je umrla Marija Mlakar, žena znanega rodoljuba Fr. Mlakarja, veleposestnika v Hošnjici pri Slov. Bistrici. Bolehala je blizo sedem let, a nosila je svoje trpljenje s kršč. potrpežljivostjo. Vsem znancem in prijateljem se priporoča v blag spomin!

(Premeščenje.) G. dr. Aleksander Globočnik, c. kr. okr. sodnik v Železni Kapli, pride na enako mesto v Slov. Gradec, na njegovo mesto pa gre g. Alojzij Rotschedel, c. kr. okr. sodnik v Slov. Gradci.

(Hosta) se je unela zadnji četrtek ob koroški železnici pri Faalu. Gasilci so sicer hitro prišli gasiti, vendar pa je hoste precej veliko zgorelo in enemu gasilcu posmodilo lase do kože.

(Smodnik.) Na dvorišči c. kr. vojašnice v Radgoni se je v soboto unelo na enem vozu smodnika 20 do 30 kg. Ranilo je v tem vojakov petero, šip pa je potrlo na vojašnici, pa tudi na bližnjih hišah veliko.

(Požar.) V nedeljo 16. t. m. okoli 4. ure popoldne nastal je v Središči požar, ki je v kratkem času uničil najst hiš z gospodarskimi poslopji vred. Tudi hiša, v kateri se nahaja poštni urad, je bila v veliki nevarnosti, toda spretnim ognjegascem Središkim, Ormoškim in Čakovskim se je posrečilo rešiti jo, da-si je zgubila gospodarsko poslopje. Ogenj se je baje zatrosil po neprevidni deci. Sreča je bila to, da se je vnelo po dnevi in da je bilo vreme brez večjega vetra, drugače bi gotovo ogenj uničil pol Središča. Zgorel je tudi štiri-letni ctrok, nadalje jedna krava in precejšnje število svinj. Gorelo je celo noč in še v pondeljek so imeli z gašenjem dovolj opravka. Škoda je velika — razun treh bili so zavarovani vsi posestniki.

(Ogenj) je uničil v nedeljo, dne 16. aprila pri 50 hiš in poslopj v Bukoveih pri Sv. Marku nižje Ptuja. Škode je do 80.000 fl. Pomoči so ubogi pogorelci silno potrebni.

(Umrl) je g. Ivan Fischer, c. kr. notar v Gorenjem Gradu. Nekaj let je bil v Ljutomeru in je bil na glasu iskrenega rodoljuba.

(Nesreča.) Na veliko noč so streljali fantje v Muti iz možnarjev, ali v tem se je razletel eden in je v tem Gašparja Zlatarja tako opeknel, da je oslepel, pa tudi težko, če bode še kaj z rokama mogel.

(Župan.) V Slov. Bistrici so si dne 5. aprila izvolili g. Alberta Stiger, trgovca v Slov. Bistrici, za župana. Požarna bramba mu je napravila zvečer bakljado. Doslej pa je bil g. Miha Nasko župan tega nemškega mesta s slov. imenom.

(Odvetištvo.) V Budimpešti živi sedaj 1000 odvetnikov. To je zdatno število, koliko je le med njimi iz rodū krivonosov?

(Lastna obsodba.) »D. W.« govori o vzgoji otrok ter obsoja, da »otrok še ne zna prav maternega jezika, pa že se mora učiti tujega!« Prav tako se godi slov. otrokom po sedanjih postavah, saj se morajo učiti nemščine, predno znajo slovenski, ali ni, »D. W.«, tudi to neumno?

(Učiteljstvo.) Gosp. Fr. Šorn, nadučitelj pri Sv. Juriji, je prišel na enako mesto v Št. Lovrenc na Dravskem polji in G. Fr. Šijanec, nadučitelj pri Sv. Lovrenci v Slov. gor., gre k Sv. Juriji pod Taborom. Gosp. Franc Šnuderl, podučitelj pri Sv. Lovrenci pri Dravskem polji, je premeščen k Sv. Martinu pri Slov. Gradci. G. Andrej Vrabelj, nadučitelj pri Sv. Lovrenci na Dravsk. polji, pa je stopil v stalni pokoj.

Loterijne številke.

Trst 15. aprila 1893:	34, 74, 36, 43, 15
Linc	79, 88, 52, 59, 24

¹⁾ Dolgo let so parniki imeli kolesa na lopate ob obeh bokih ladijskih; toda take ladje so pač pripravne za reke, a ne za morje. Slovan Resel je torej izumil vijak; to je gibalo blizu krmila z dvema ali z večimi lopatami vijakasto zavitimi; parni stroj vrti vijak; ta pa žene parnik.

Zaupni mož v vsaki fari.

Velevažno, čez četrto stoletja obstoječe, povsod iz anredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače denarstveno podjetje (poroštvni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevstvo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznano blagostno delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsaki fari po jednega zaupnega moža z nalogo pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let. blagovoljijo naj pod znakom **201.191. Graz postlagernd** več poizvedeti. 1-15

Škropilnice

zoper peronosporo
prodaja
JANEZ DIALLER
v Radgoni.
Cena škropilnice 12 gold.
Spričevalo.

Vinorejska družba v Radgoni potrjuje ključavničarju g. Janezu Dialler v Radgoni, da so njegove škropilnice zoper peronosporo izmed vseh doslej izdelanih škropilnic, ker izpolnjujejo vse potrebe, kar jih zahteva od njih izkušen vinorejce:

1. Nizka cena. 2. Ročna, jako priprosta in trda naredba. 3. Majhna izraba. 4. Lahka teža. 5. Veliko delovanje, ker teče tekočina lahko iz nje in v tankih nitih. 6. Škropilnica se rabi lahko.

Na dalje se potrjuje, da je po naših krajih že več taci škropilnic v rabi in so one tri do štiri leta, pri mnogih rabi, še brez večjih popravil vedno za rabo.

Vodstvo društva more po takem to škropilnico vsacemu vinorejcu priporočati.

V Radgoni dne 23. aprila 1892.

Za vinorejsko družbo v Radgoni:
Klotar Bouvier, Ozvat pl. Kodolitsch.
tajnik. načelnik. 2-7

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz kónopnine in gumija,

Kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemalce železne za razne cevi, spravo za kopališča, izlijavnike, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu naposled

blago iz lite kovnine in mednine po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poroštvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 2

Učenec, nemškega in slovenskega jezika zmožen, z dobrimi šolskimi spričevali, se takoj sprejme v prodajalnici z mešanim blagom **Josipa Werbnigg v Dobrni.** 2-2

Pivo v steklenicah in sodčkah.

Pokorno podpisani naznani, da prodava v obč. priljubljeno, pri mnogih razstavah v Avstriji premirano izvrstno **Farahško pivo** (tako zvano zdravstveno pivo) v steklenicah 1/2, 3/4 in 1 liter in tudi v sodčkah 25 in 50 litrov po najnižji ceni čistim oštirjašem in slavnemu občinstvu.

S spoštovanjem

E. Bračko,

zaloga Farahškega piva in gostilna v Ptujih. 5-8

Išče se energičen gospodar

za hribe pri Trbovljah, kateri govori, slovenski in nemški. Mesečna plača 20 gld., prosto stanovanje in drva brezplačno. Služba se lahko takoj nastopi. Pisma naj se pošiljajo **M. Kirchuhlager-ju** v Ljubljani. 2-3

Zoper peronosporo!

Najboljše škropilnice zoper peronosporo, ki nikoli nobenega popravila potrebuje, priporočam, posebno za večje gorice, po fl. 7-50 brez brente, manjše pa se za nižjo ceno dobijo pri

Otonu Knausu na Ptujih pri mostu. 2-3

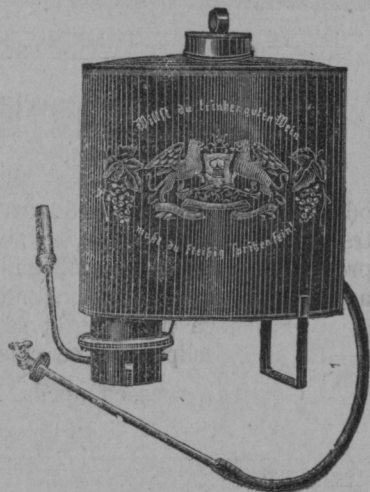
Veliko je tovarnikov,

kateri ponujajo karbolinej za varstvo zoper vsakovrstni mrčes, gnjilobo in trohno bo lesa, hišno in stensko gobo, pa le **Barthel-ovo** izvrstni karbolinej ima vse dobre lastnosti v sebi, katere se od takega sredstva zahtevajo. Tudi da lesenim stvarem orehobarvni namaz, tako da 3- ali 4-krat dolže obstojijo. Prospekti brezplačno.

Kdor ga poskuša, ga gotovo tudi kupi. 5 kilo težki zaboji gold. 1-30, 100 kilo 16 gold. iz Dunaja (Plzna ali Pasave.)

Mali stroški, velik hasek. 2-6

Michael Barthel in dr., Dunaj X. Keplerjeve ulice 20. Ustanovljena 1781.

Priporočam svoje priljubljene 4 1/2 kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum peronospora - brizgalnice, komad 14 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 70% odpustka. 600 komadov v zalogi.

A. Fiebiger, kotlar koroške ulice 5, v Mariboru. 8

V Rogateci pri Slatini

je na prodaj za 14.000 gold. ali pa se da tudi takoj v najem proti zmerni najmovini: **jednonadstropna hiša** sredi trga s štirimi sobami, kuhinjo, veliko po polnem opravljeno prodajalnico, magacinom in hlevom, zraven blizu dva **vinograda** v dobri legi z lepo hišo, kletjo in stiskalnico. dalje nekaj njiv, travnikov in gozda. Tik mimo pojde železnica. Več pov. iz prijaznosti upravnistvo tega časopisa. 2-2

Adolf Hauptmann

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja 10-10
Ljubljana.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej **Edvard Ferline,**

gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdo. 9

Razglas.

Sledeče službe so definitivno ali tudi provizorično umestiti:

a) V Ptujem školskem okraju:

1. Na trirazrednici pri Sv. Lovrenci v Slov. goricah, nadučiteljsko mesto z dohodki po IV. plačilni vrsti.

2. Na petrazrednici pri Sv. Marku niže Ptuja, podučiteljsko mesto, IV. plačilna vrsta, prosta soba.

b) V Rogoškem školskem okraju: Na enorazrednici pri Sv. Roku, učiteljsko mesto, novo školsko poslopje z lepim stanovanjem, IV. plačilna vrsta.

Prosilci, slovenskega in nemškega jezika zmožni, naj svoje z zrelostnim ali tudi s posebnostnim spričevalom in z dokazom, da so avstrijski državljani, ter oziroma na prvo in tretjo službo tudi sposobni subsidiarno poučevati v katoliškem verouku — opremljene prošnje vložijo predpisanim potom do 15. maja t. l. pri dotičnem krajnem školskem svetu.

Okrajni školski svet Ptuj in Rogatec
dne 5. aprila 1893.

2-2 Predsednik: Scherer.

Učiteljske službe.

Na v trirazredno šolo razširjeni ljudski šoli na Cvenu (III. pl. vrsta) se učiteljska in podučiteljska služba stalno ali začasno namesti.

Nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožni prositelji naj vložijo svoje obložene prošnje z dokazom avstrijskega državljanstva po službenem potu do 15. majnika t. l. pri krajnem školskem svetu na Cvenu blizu Ljutomeru.

Okrajni školski svet v Ljutomeru,
dne 30. marca 1893.

2-2 Predsednik: Attems.

Dr. Otto Mayr,

Maribor, glavni trg 4,

ordinira od 10. do 11. in 3. do 4. ure.

(Specijalist za očne bolezni.)

Premiran z zlato svetinjo v Brusselu 1892
in s častnim diplomom in zlato svetinjo v
Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi prebavnih delov života krepča in tudi odprta života pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani

na Dunajski cesti.

Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1:36; s 24 gld. 2:60; s 36 gld. 3:84; s 44 gld. 4:26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gld. 5:26; 110 stekl. gld. 10:30. Poštno plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah Bancalari in König v Mariboru. 15-30

Umetni mlin

z dvema valčkoma, francoskim in zmesnim kamenom, hlev, kozolec in zidana shramba za žito, poleg 7 $\frac{1}{2}$ oralov zemlje blizu železniške postaje in trga na Spodnjem Štajarskem proda se pod najugodnejšimi pogoji.

Dopisi dopošljejo se naj uredništvu tega lista. 1-3

Vinogradi na prodaj!

V občini Radizeljski na Pohorju prodaja po lastnovoljni sodni dražbi gospod Anton Badl na štiri oddelke po 4 $\frac{1}{2}$ –5 $\frac{1}{2}$ oralov, (pri vsakem 2–2 $\frac{1}{2}$ oralov vinograda) posestvo tako, da je na vsakem oddelku vsaj jedna viničarija, pri dveh tudi preša, pri enem gospoška hiša. Vino tam pridelano po rajnem g. A. pl. Kriehuberju, tačasem posestniku, doseglo je prvo odlikovanje leta 1873 na Dunajski razstavi. Oklicani bodo trije oddelki po 1000 gld., četrti (z gosposko hišo) za 2000 gld. Dražba bo dne 8. maja t. l. ob 11. uri dopoldne v Radizelji. Plačilni pogoji se raztezajo do tretjega leta, in se lahko pogledajo pri sodniji, ali pri dr. J. Sernecu v Mariboru. 1-3

Veliki živinski in kramarski sejem,

bode dne 28. aprila 1893 pri Sv. Antonu v Slov. goricah.

Obč. urad Cerkevjak, dne 14. aprila 1893.

F. Tomšek,
občinski predstojnik.

Cementne izdelke

kakor: plošče za tlak vsake velikosti in oblike v treh barvah, plošče za podstenja in k temu robne kamne, cementne cevi za mostove in kanale od 10cm do 40cm v znotranjem premeru, podboje za duri in okna, kompletne stopnice, pokrove za studence, štirivoglate in okrogle, velika korita (kopanje) in manjše predstavlke za studence, svinjske korita troje velikosti in vsake dolžine, podstavke za žel. nagrobne križe itd. Vse to iz najfinejšega portlandcimenta ima v zalogi in nareja na naročila izdelovatelj

Josip Mursa

na Kravji pri Ljutomeru.

Prevezema tudi vsako v to obrt spadajoče večje ali manjše delo. Za trpežnost svojih izdelkov jamči. Velika zaloga portland in roman-cementa. Ilustrovani ceniki na zahtevanje zastoj. 5-5

Prisrčno zahvalo

izreka podpisano bralno društvo v Ribnici za tolažeče izraze sočutja v boleznih in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebih nam nepozabljive

Ane Strajhar, roj. Ričnik

in

Janeza Praznik, po dom. Vrhovnik

in sicer prve pogreb 8. t. m., drugega na belo nedeljo t. l., zlasti pa vis. č. g. Francu Hrasteljnu, župniku v Ribnici in vis. č. g. J. Kakuški, kaplanu tukaj, za dolga pota od hiše žalosti do mirodvora Sv. Lenarta v Ribnici, za nagrobna govora č. g. Fr. Hrasteljnu, pevcem za nagrobno petje, vsem udom bralnega društva, zastopanev v popolnem številu pri pogrebu.

Bralno društvo v Ribnici, dne 9. aprila 1893.

Kamniki na Kranjskem, postaja državne železnice, vestno, individ. zdravljenje

neippovo zdravilišče.

prto od 1. maja do 15. oktobra. Ilustrovani slovenski in nemški prospekti se dobivajo pri lg. pl. Kleinmayr in Fed. Bambergu v Ljubljani. Natančnejša pojasnila podaja zdraviliško vodstvo. 1-3

Viničarski tečaji.

Od 1. do 7. majnika 1893 se vrši na Borlu pri Ptuj in od 4. do 11. maja v Pišecah pri Brežicah v tamošnjih deželnih trsnicah viničarski tečaj, pri katerem se deležnikom prilika ponuja, pred vsem se naučiti suhega požlahnjenja trsa in drugih nasad ameriškanskih trt zadevajočih del.

Dotičnega poduka, ki se vrši ob gori imenovanih dneh od 9–12. ure predpoldan, se sme vsakdo brezplačno udeležiti.

Gradec meseca aprila 1893.

1-2

Od štaj. dež. odbora.